

Wilco van Rooijen Man met een missie

Hij is vaak voor gek verklaard, maar als mensen zeggen “kan niet”, bewijst bergbeklimmer Wilco van Rooijen graag het tegendeel. Dus toen de artsen na zijn ongeluk op de berg K2 in Pakistan, waarbij hij door bevriezing al zijn tenen verloor, zeiden dat hij niet meer zou kunnen hardlopen en klimmen, ging hij gewoon weer trainen. “Je kunt meer dan je denkt.”

Tekst: Muriël Kleisterlee | Fotografie: www.teamwilco.nl

Je moet je als mens niet afhankelijk maken van een medisch systeem, maar van je eigen kracht”, vertelt Van Rooijen. “Mijn eerste uitdaging na het ongeluk was: in het ziekenhuis op mijn hakken naar de wc lopen. Mijn tweede uitdaging: thuis de hele oprit aflopen.” Een halfjaar later liep hij alweer een halve marathon en wist hij een berg van vierduizend meter te bedwingen. Hoe hem dit lukte? “Als het mes op je keel staat, ben je tot veel meer in staat dan je van tevoren denkt.” En dat geldt niet alleen voor hemzelf. “Er zijn verhalen bekend van vrouwen die een auto optillen, omdat hun kind eronder dreigt te komen.”

KNOKKEN

Omdenken lijkt de sleutel tot zijn succes. Zo vond hij het ook een uitdaging om met blinde mensen de 5.895 meter hoge Kilimanjaro in Afrika te beklimmen. Voor het programma Blind naar de top dat in november op RTL5 is uitgezonden, was hij de expeditieleider van zes blinden en zeer slechtienden. “Iedereen zei dat het niet kon. Er wa-

ren natuurlijk ook wel gevaren, maar iedereen heeft elkaar door dik en dun gesteund. Uiteindelijk denk ik dat wij als ziende mensen nog een hoop kunnen leren van blinden. De flexibiliteit die zij hebben, de ambitie, het denken in mogelijkheden en als je het niet meer ziet zitten toch weer door te knokken – dat is voor mij een enorme opsteker geweest.”

Aan zelfmedelijden doet Van Rooijen ook niet. “Wat is je tenen verliezen als je weet dat je je zoon weer terug kunt zien?” De gedachte aan zijn zoon (nu 8) heeft hem in 2008 het leven gered toen hij op de K2 in nood was, daarvan is hij overtuigd. “Mensen zeggen wel: het heeft je zoveel gekost, maar kijk eens even wat het mij gebracht heeft. Door wat ik heb meegemaakt ben ik een ander mens geworden. Ik ben meer over mezelf te weten gekomen, wat in het leven ook een soort opdracht is.” Het draait volgens hem niet alleen om wetenschap maar ook om intuïtie. “Hoe werkt de communicatie tussen je zoon en jou als je tienduizend kilometer verderop zit terwijl hij zeven maanden oud is?

Met Van Rooijen naar Nepal

Om de Nepalezen te steunen die hem naar eigen zeggen zoveel hebben gebracht, organiseert Wilco van Rooijen met twee andere Mount Everest-klimmers in januari een reis naar Nepal. De opbrengsten gaan naar een weeshuis voor kinderen die hun ouders verloren bij de aardbeving van april 2015. De reis voert naar culturele bezienswaardigheden en bevat een trektocht van drie dagen, “die voor iedereen die in Nederland een boswandeling kan maken, te doen is”. Inschrijven kan tot 9 december 2015.

Dat is energie. Ik gun iedereen om in die bovennatuurlijke materie te geloven, want wij mensen zijn bovennatuurlijke wezens.”

ADEMHALINGSOEFENINGEN

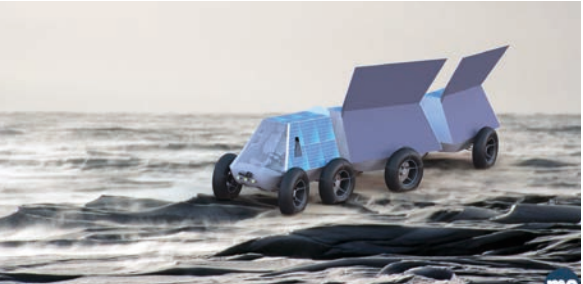
Zweverig is Van Rooijen allerm minst. Een goede voorbereiding op een expeditie staat bij hem voorop. Fysieke training, een goede organisatie, maar ook ademhalingsoefeningen en iets dat lijkt op mindfulness. “Op expeditie komt je lichaam in een soort alarmfase terecht door het zuurstoftekort op extreme hoogte. Het is dan logisch dat het moeilijk kan zijn om te slapen. Dan helpt er maar één ding: bij jezelf naar binnen kijken en zorgen dat je je ademhaling beter onder controle krijgt. Op een gegeven moment ben je dan toch in staat om te slapen. Die rust moet je in je lijf kunnen opzoeken.” Want goed slapen is belangrijk om de top te kunnen halen.

ZERO WASTE-EXPEDITIE

Als rasoptimist zoekt Van Rooijen voor ieder probleem een oplossing. Zo houdt hij zich momenteel bezig met de grote berg afval die we nog steeds produceren. Daarom houdt hij in 2018 een zogenaamde Zero waste-expeditie naar de Zuidpool, waarvan de aftrap op 1 december was. “We moeten met zijn allen ander gedrag gaan vertonen om bij te dragen aan een iets betere wereld.” Hij geeft het goede voorbeeld door te laten zien dat je met zero emission en zero waste naar Antarctica kunt rijden, in een zelfgebouwde auto die op zonne-energie rijdt. “We gaan met anderhalf miljoen basisschoolkinderen in een week anderhalf miljoen kilo plastic afval verzamelen, dat is het streven. De kinderen kunnen een boodschap op het plastic printen met een 3D-printer. Van al die stukjes plastic maken we de carrosserie van de auto.”

KINDEREN ZIJN DE TOEKOMST

Een circulaire economie creëren is belangrijk, maar dat is volgens Van Rooijen voor veel mensen een te groot begrip. “Wij zeggen: als je je realiseert dat er per dag tweehonderdduizend mensen bijkomen, de aarde niet groter wordt, hoe kan het dan dat wij zoveel afval blijven produceren en grondstoffen verbranden? We moeten afval nog veel meer gaan scheiden. Antarctica is het laatste ongerepte continent van onze aarde, er gelden zero waste-afspraken. Antarctica is ook de meest internationale plek denkbaar; het is van niemand maar iedereen zou het wel willen bezitten voor het boren naar olie. In 2048 verloopt het verdrag dat het poolgebied beschermt. De kinderen van nu moeten dan besluiten wat we met dat continent gaan doen. Op school krijgen ze dit niet te horen, dus wij willen het verhaal graag vertellen. En hoe vet is het dan, dat jouw kind zijn of haar boodschap op Antarctica wereldkundig kan maken?”

Overleven op de K2

In zijn boek Overleven op de K2, waarvan onlangs ook een audio-boek verscheen, vertelt Wilco van Rooijen alles over de rampzalige expeditie in 2008. Hij haalde samen met een aantal anderen de top, maar tijdens de afdaling zorgde een ijslawine voor een drama. Elf bergbeklimmers kwamen tijdens de tocht om. Van Rooijen overleefde twee nachten zonder eten, drinken of een slaapzak.

